Jana Horáková

dobrá rodina

Róza, Fína & delfíně

Pohádka pro děti v adopci

Děkuji za cenné rady, podněty a připomínky týmu lidí
z Dobré rodiny, o.p.s. a PaedDr. Petře Pávkové.

Róza, Fína a delfíně

Pohádka pro děti v adopci

Milí rodiče,
tato pohádka pro děti v adopci je určená dětem od pěti let věku. Pokud je to možné, přečtěte si příběh nejprve sami. Je důležité dětem příběh číst s tím, že vám v průběhu mohou pokládat otázky. Po přečtení můžete využít pracovní listy v závěru knížky.

Laura je adoptovaná, vychovávají ji dvě maminky. Kamarád Ben si proto z Laury utahuje. Knížka dětem přibližuje různorodost rodin.

Jak Róza a Fína uslyšely volání

Žily byly v dalekém oceánu, ve skupině plážových delfínů, Róza a Fína. Róza s Fínou se držely vždycky při sobě a měly se rády. Lovily spolu sledě a milovaly skákání nad hladinu. Když padla tma, pokračovaly v lovu, nebo se jen tak nechaly unášet proudem. Obzvlášť si oblíbily naslouchat večer co večer zpěvu, který k nim doléhal z jiných koutů oceánu.

O několik kilometrů dál žila delfíní slečna Lea. Lea měla ráda samotu, nevyhledávala ostatní delfíny. Ráda lovila makrely a ze všeho nejvíc ráda zpívala. Lea věděla, že nosí v bříšku mládě, které se jí za dvanáct měsíců narodí. Lea věděla, že se o něj nemůže postarat, a že by mládě sama neuchránila před žraloky. Plula si oceánem, lovila rybky, zpívala si a přemýšlela, jak to jen udělat. Chtěla pro své delfíně najít někoho, kdo by mu dal lásku a bezpečí.

Uběhly dny, týdny a měsíce a Lee se narodila zdravá a krásná delfíní holčička. Na obloze zapadalo slunce, šeřilo se, Lea se se svým mládětem nechala unášet proudem a ze všech sil zpívala:

„Ty můj malý delfínku,
přeji ti vše dobré do vínku.
Ach, jak jen v tuhle hodinu,
najdu dobrou rodinu,
pro tebe, takového andílka,
Lauru, malého delfínka.“

„Slyšíš to,“ řekla Róza a žďuchla do Fíny, která na jedno oko už spala. *„Co?“*, polekala se Fína, kterou Róza vytrhla z odpočinku. *„Tu píseň,“* odvětila Róza, *„poslouchej.“* Když tu obě zřetelně slyšely Ley píseň. *„Fíno, my pomůžeme, co říkáš?“* A Fína souhlasila: *„Vždycky jsme si přály starat se o mládě, že jo? Jsem pro, plujeme tam.“* A tak Róza s Fínou vypluly za hlasem Ley.

Když k Lee připluly, spatřily i malou delfíní holčičku Lauru, která jim hned padla do oka a nabídly Lee svou pomoc. Lea byla moc ráda, že bylo její volání vyslyšeno. Róza, Fína a Lea spolu celou noc pluly oceánem, povídaly si o malém delfíněti a lovily rybky. Ráno přišel čas se rozdělit. Lea dala Lauře pusinku, pohladila ji a řekla: *„Je mi líto, že se o tebe nemohu postarat, omlouvám se ti delfínku, ale neuchránila bych tě před žraloky. Přeji ti štěstí v nové rodině, jsem moc ráda, že budeš s Rózou a Fínou.“* A Róza s Fínou se bok po boku vydaly s malým delfínětem ke své skupině.

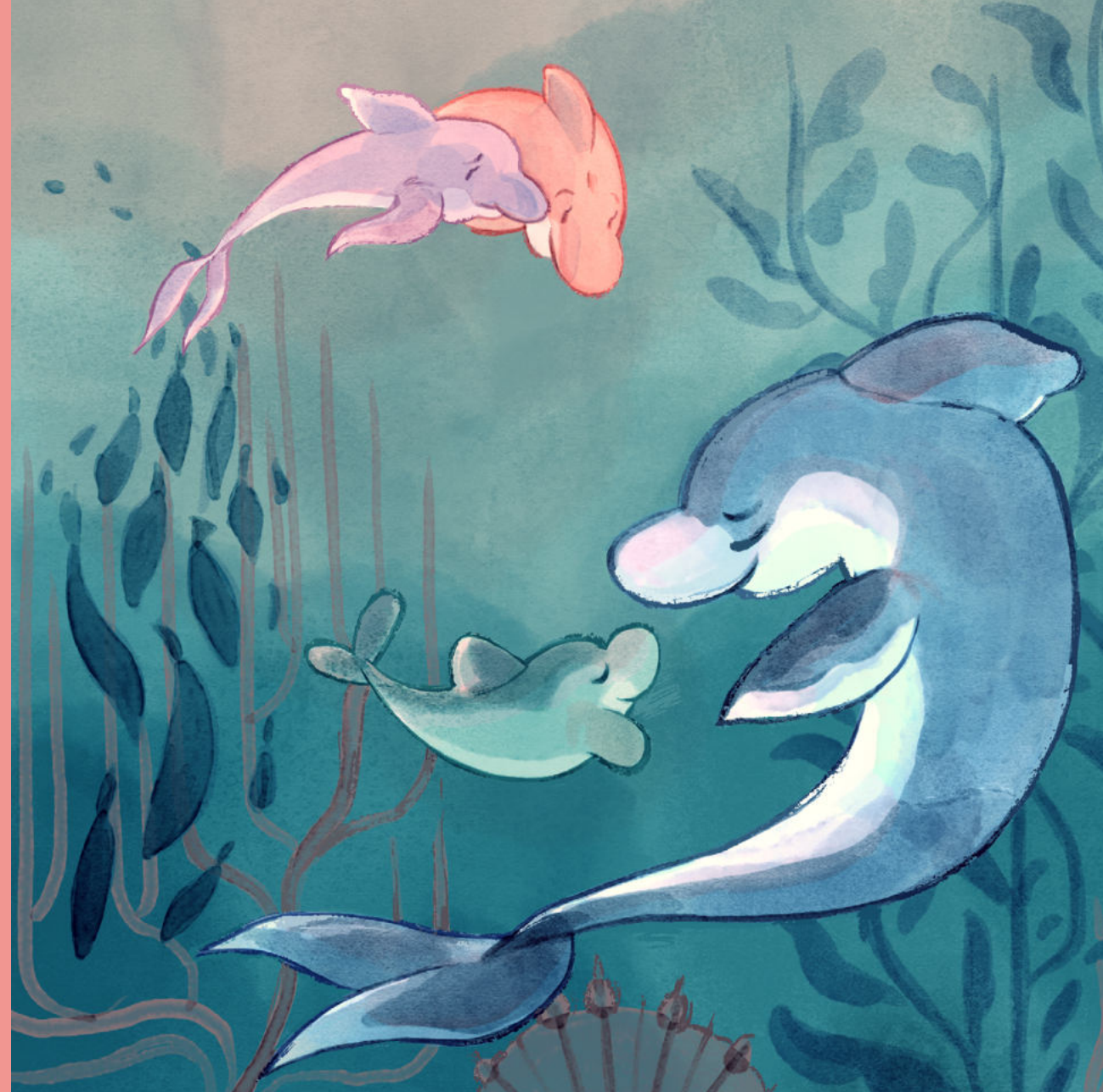

Laura u plážových delfínů

Laura rostla a rostla. Róza s Fínou ji učily lovit rybky ve dne i v noci a pečovaly o ni s velkou láskou. Když se blížili žraloci, mámy spolu s celou skupinou Lauru a další mláďata ochránily.

Laura si v delfíní skupině našla kamarády. Nejvíc dováděla s Viki. Její táta byl skvělý lovec rybek. Učil delfíňata lovit blízko pláže, kde byl rybek vždy dostatek. Učil je, jak při lovu neuvíznout na mělčině.

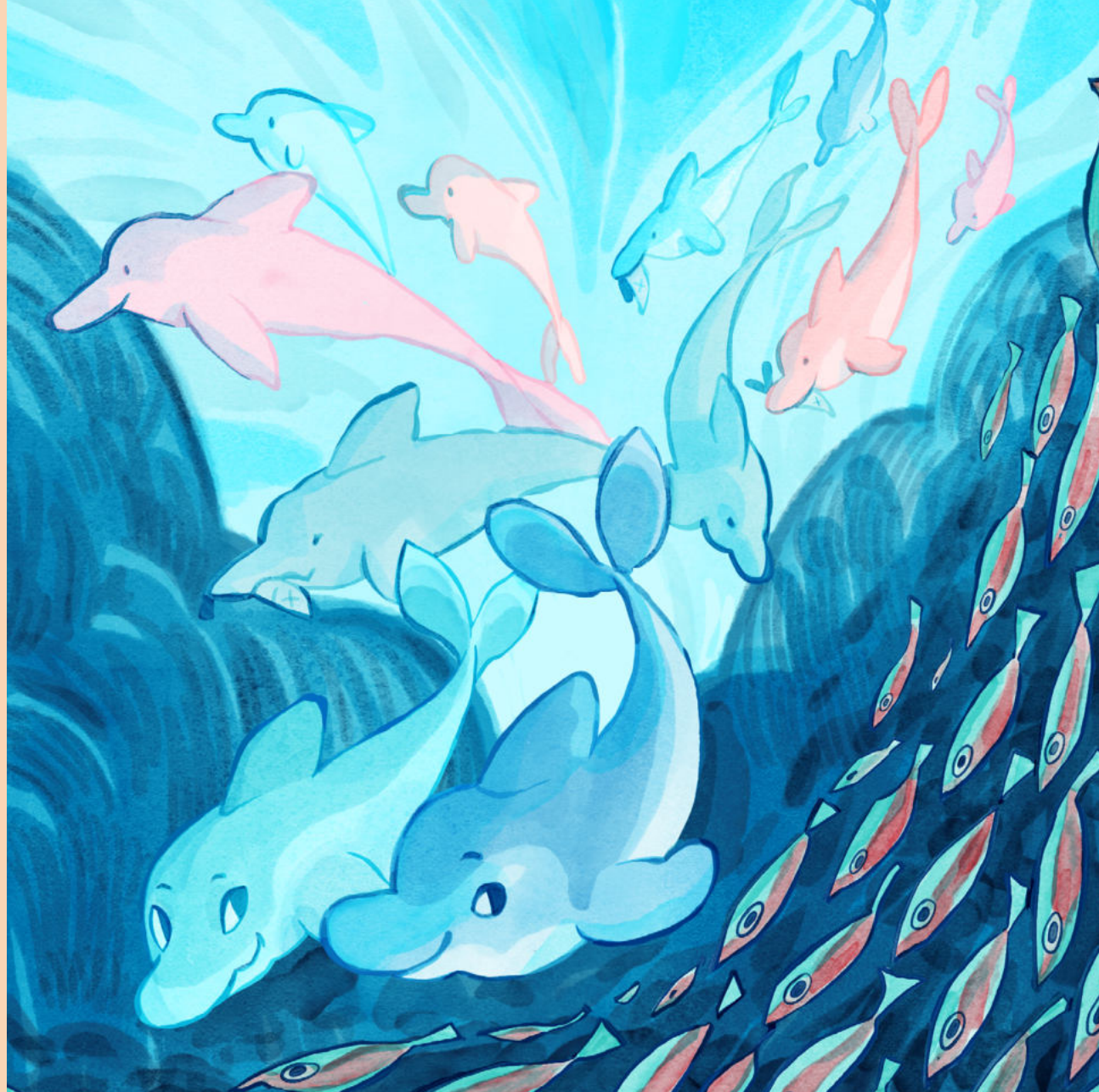

Z celé skupiny Lauru nejvíc provokoval malý delfín Ben. Byl to nejlepší skokan ze všech. Sice mu vůbec nešlo lovit rybky, ale za nějaký ten parádní skok mu vždycky někdo nějakou rybku dal. Ben rád šťouchal do Laury čumákem, podplouval ji, přeskakoval a měl divné narážky. Třeba si prozpěvoval tuhle říkačku: *„Proč se o malého delfínka, starají dvě a ne jedna maminka?“* Nebo: *„Kdepak tátu máš, kampak ho schovaváš?“* To Lauru pěkně štvalo, a taky jí bylo líto, že si z ní takhle utahoval. Vždyť přeci neudělala nic špatného.

Když to viděla kamarádka Viki, hned se do toho rázně vložila: *„Heleď, Bene, nech Lauru na pokoji, jo?“*
Bena to rozčílilo, a tak začal do Viki šťouchat a ona do něj. Stala se z toho pěkná mela, že připluli i ostatní delfíni. Mezi šťouchající se delfíňata vplul Vikiin táta a rázně pronesl: *„Tak co se tu děje, vy dva?“*
„Ben si dělá z Laury legraci, že má dvě mámy a že nemá tátu,“ řekla naštvaným hlasem Viki.
„Je to tak?“ zeptal se. Ben rozpačitě pokýval hlavou.
„Bene, dělat si z někoho legraci jen proto, že má něco v životě jinak než ostatní, není dobré. A ty Viki, ty se zase hned neper, když ti něco vadí.“
Ben pochopil, že to přepískl. *„Promiň Lauro,“* řekl.
A aby Lauru rozveselil, vyšvihl parádní skok nad hladinu.
„Díky, to je dobrý,“ řekla Laura.
Viki potichu a trochu zklamaně ke svému tátovi pronesla: *„Já už se taky prát nebudu, tati.“*

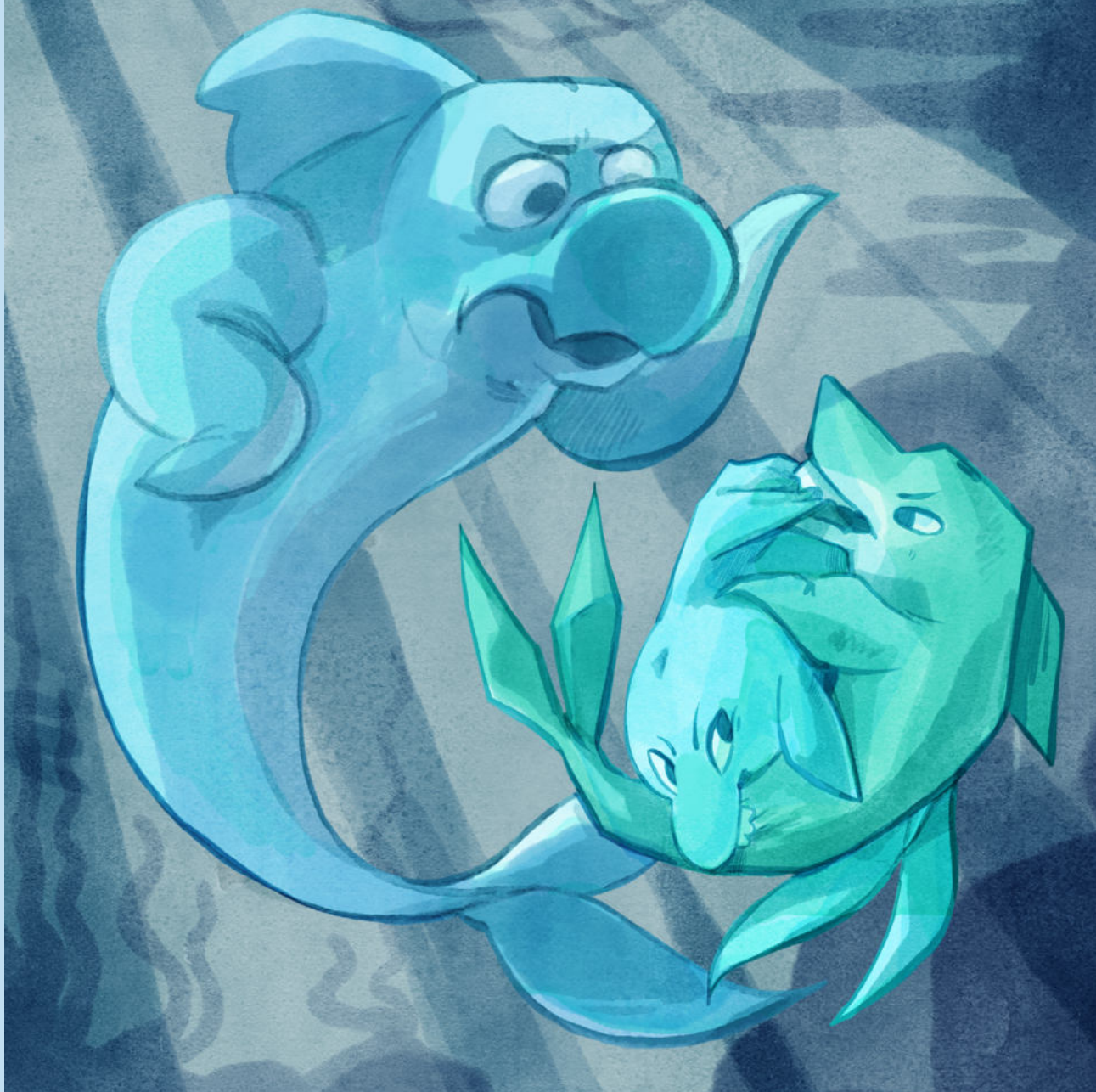

„Věděli jsme, že bude jednou potřeba to s vámi, delfíňata, probrat,“ vložila se do hovoru Lauřina maminka. *„Víte, většinu mláďat vychovává máma s tátou. Některá vyrůstají ale jen s mámou, nebo jen s tátou, tak jako to má třeba Viki. Jiná mláďata vychovává teta nebo babička, když se o ně rodiče nemohou postarat. A některá delfíňata žijí u dvou maminek, nebo u dvou tatínků.“*

„U dvou tatínků?“ řekl udiveně Ben.

„Ano,“ odpověděla Róza, *„dva tatínci se také mohou postarat o delfíně, stejně, jako my. Ať vyrůstáš v jakékoliv rodině, důležité je, jestli se máte rádi. Mláďata jedněch nějsou lepší nebo horší než jiná. A teď už plavte, delfínci! Slunce už zapadá, je na čase jít odpočívat.“*

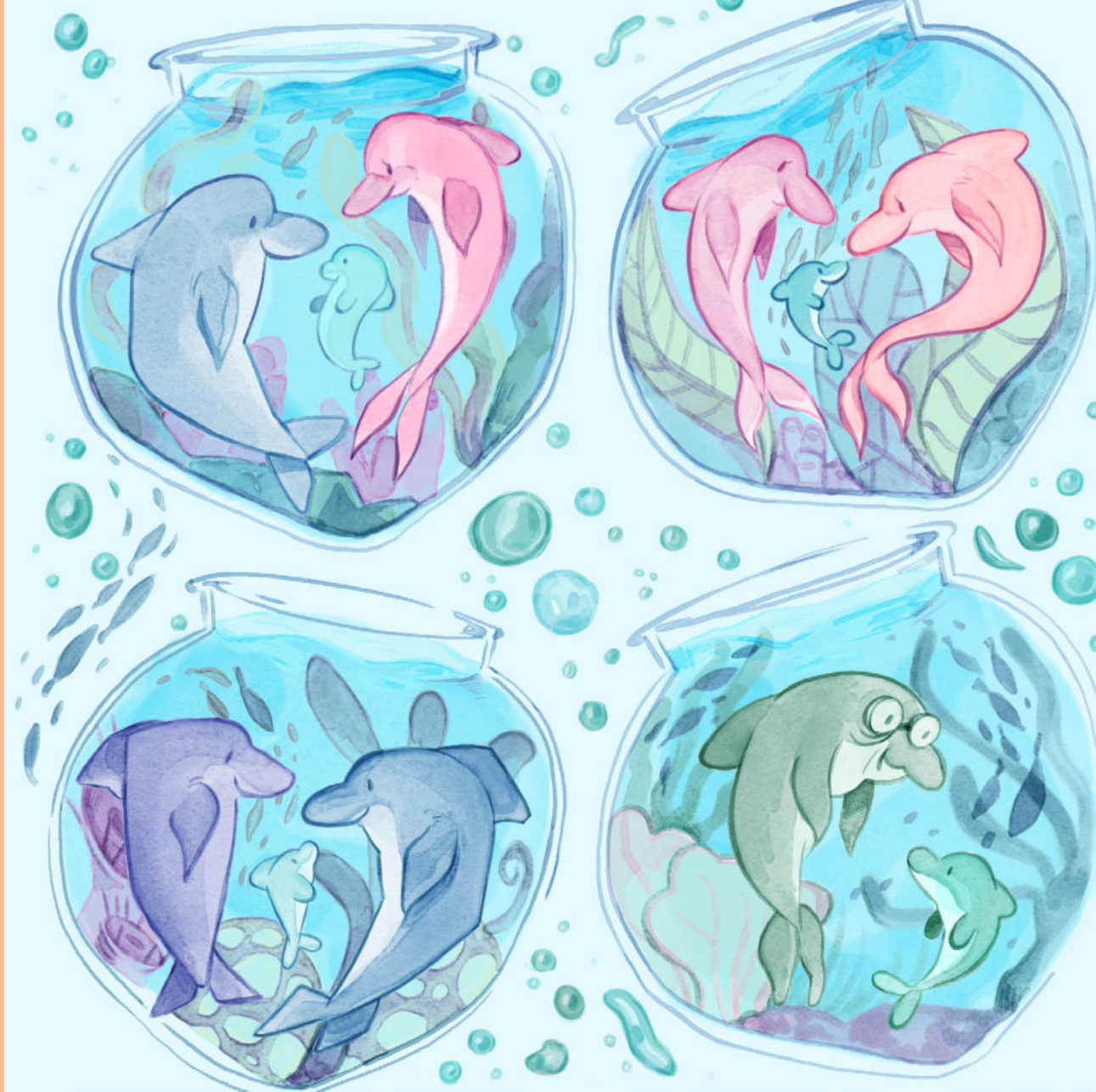

Delfíní parta

Další den ráno se Laura hned domluvila s Viki, že půjdou trénovat skoky. Vypluly kousek dál od maminek, když tu vidí partu delfínků. Schovaly se za útes, že budou špehovat, co Ben s delfíny podniká, ale netušily, co uvidí a uslyší. Delfínci si utahovali z Bena:
„Tvoje skoky nemají chybu, ale neulovíš ani rybu!
Cha, cha, cha!“ smáli se mu na celé kolo.
To se Lauře s Viki vůbec nelíbilo, netušily, že se kamarádi Benovi takhle posmívají.

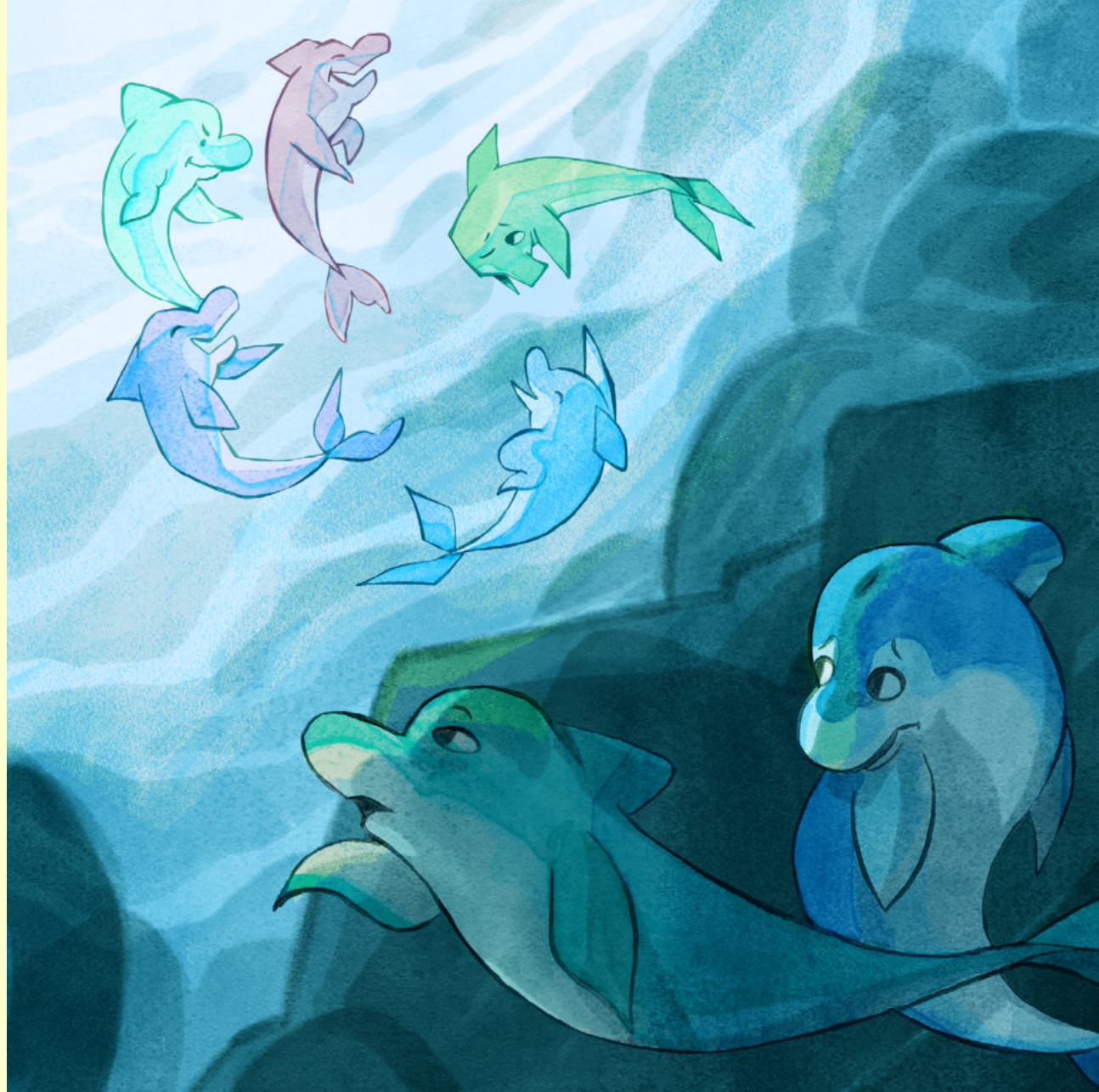

Když odpluli, přiblížily se obě k Benovi, kterému stékaly slzy do moře. Benovi bylo trapně, protože pochopil, že ho holky viděly. *„Ty, Bene, nám to nevadí, že neumíš lovit ryby,“* řekla Laura. *„Umíš báječné skoky, nám se moc líbí. A když už jsme se včera usmířili, byl bys s námi v partě?“* dodala Viki. To Ben nečekal, byl překvapený a potěšený. *„Jasně, moc rád,“* řekl.

A od té doby se stala z Laury, Viki a Bena nerozlučná parta kamarádů.

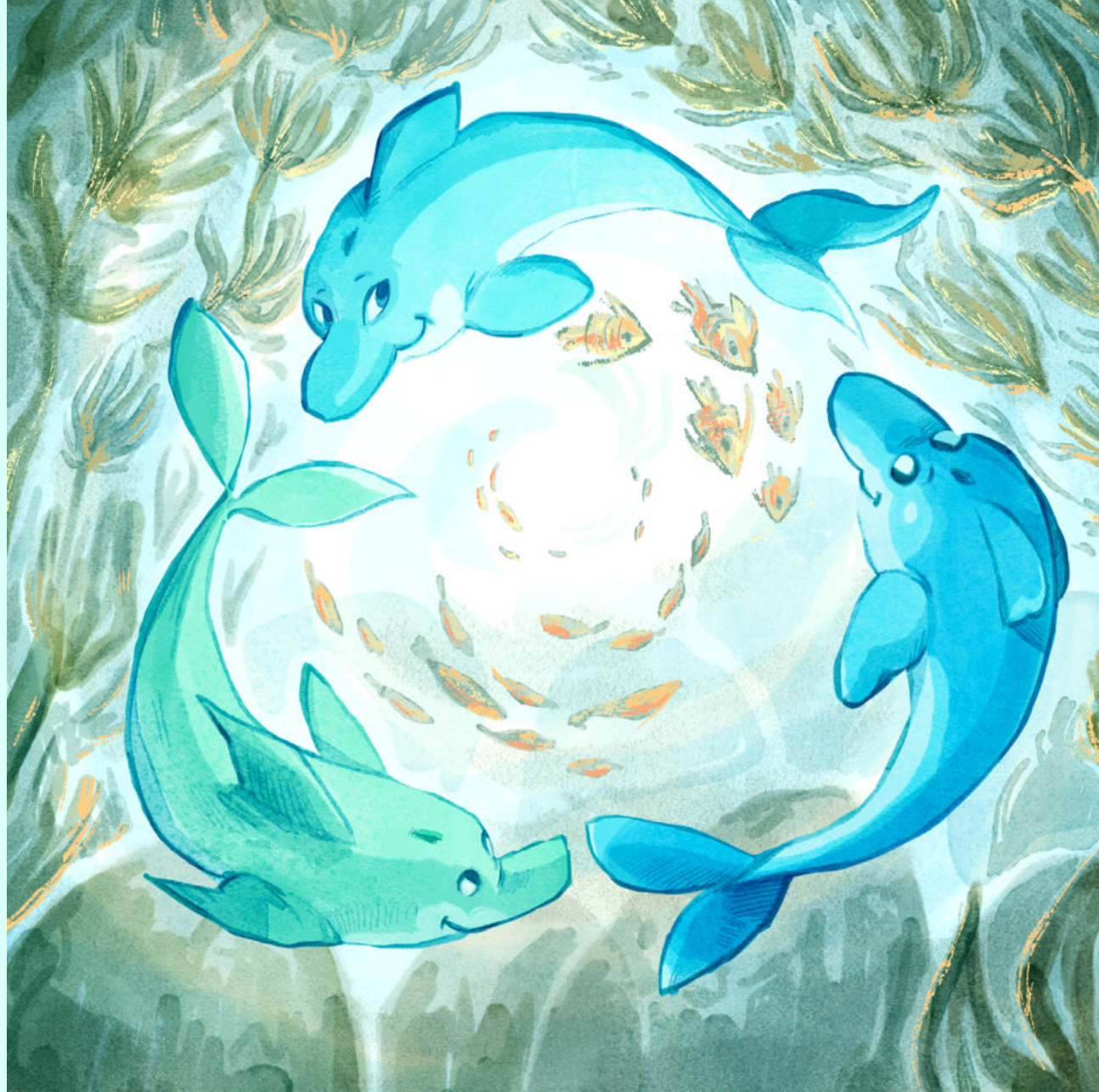

Kdo se to ukrývá na obrázku?
Pospojuj tečky a zjisti to! Obrázek si potom můžeš vybarvit.

Delfíni spolu v oceánu moc rádi skotačí.
Jsou to velmi zvědavá zvířátka, která mají v oblibě
objevovat svět, a proto vyskakují nad hladinu a zajímají
se o všechno kolem. I tihle tři delfínci se už těší,
až zažijí své velké dobrodružství! Můžeš si je
vymalovat, vystřihnout a poté nalepit na špejli.
Co všechno tito delfínci dokáží?
Cokoliv, co je naučíš! Nauč je skákat,
vezmi je na prohlídku svého pokojíčku,
ozdob si s nimi květináč nebo popros rodiče
a společně si s nimi pohrajte.

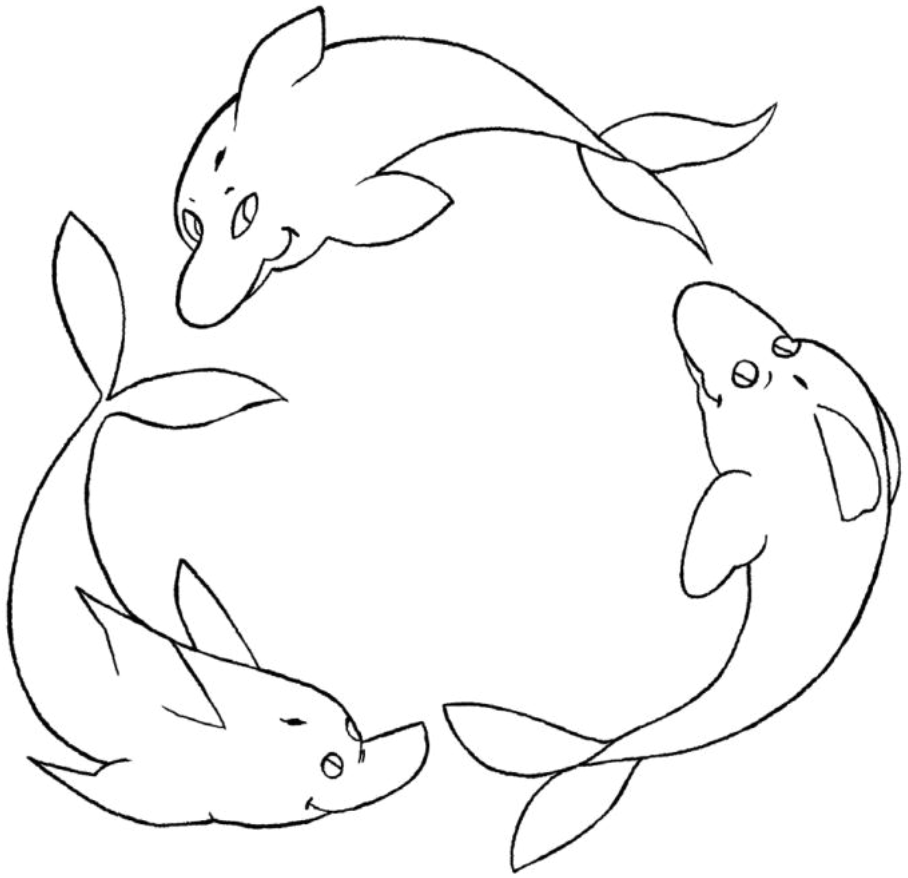

Každá rodina je jedinečná a její složení může být pestré. Co myslíš, kdo všechno může tvořit rodinu? Vezmi si na pomoc pastelky a vymaluj tyhle rodinky co nejbarevněji!

Milí rodiče,
Dobrá rodina pomáhá dětem, které vyrůstají mimo svoji původní rodinu a podporuje jejich (náhradní) rodiče a jejich příbuzné a blízké. Tato knížka otevírá témata spojená s adopcí. Pro zdravý vývoj dětí v adopci a budování jejich identity je důležité rozumět svému životnímu příběhu. Rádi Vám pomůžeme s otázkami zpracování historie adoptovaného dítěte, ale i s dalšími tématy, na které hledáte odpovědi. Jsme tým nadšených odborníků a odbornic, kteří se Vám budou rádi věnovat na území celé ČR. Vedle odborného poradenství pořádáme také vzdělávání v této oblasti. Pokud se chcete dozvědět více o našich službách pro adoptivní rodiny a více o Dobré rodině, navštivte www.dobrarodina.cz, případně nás kontaktujte na těchto kontaktech:

Telefon: +420 724 113 112
E-mail: mamdotaz@dobrarodina.cz

Vaše Dobrá rodina

www.dobrarodina.cz
www.detidorodin.cz
www.vsechny.detidorodin.cz

Róza, Fína a delfíně
Pohádka pro děti v adopci

Vydalo *nakladatelství Dobrá rodina, Klimentská 1246/1, Praha 1*
V Praze roku 2020

Autorka *Jana Horáková*
Ilustrovala *Eliška Kerbachová*

Vytisklo *Družstvo OPUS VDI, Papírenská 180/1, 160 00 Praha 6*
ISBN 978-80-907966-3-8

Nakladatelství Dobrá rodina
dále vydalo tyto pohádky pro děti v adopci:

Jeník a soví pírko

Dorotka a kouzelná víla

Mikešova záhada

Milí rodiče, tato pohádka pro děti v adopci
je určena dětem od 5 let věku. Po přečtení
můžete využít pracovní listy v závěru knížky.

Kniha vznikla v rámci projektu č. 17051 — Budeme rodinou náhradní!
Získání nových náhradních rodičů, podpora rodin se svěřenými dětmi,
podpořeného z dotačního programu Rodina.